

[OPPUGNACYJA *sb f*

oppugnacyja, opugnacyja.

G sg oppugn(a)cyj(e)j.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Sprzeciw, sprzeciwianie się, opór [oppugnatio – oblężenie, szturmowanie Mącz 330c; – zburzenie Calep; dobywanie miasta – oppugnatio urbis; szturm, szturmowanie – oppugnatio Cn]: aby [...] statuty prawa pospolitego [...] possessione et ipso rerum usu utwierdzone były, całe i spokojne zachowane bez wszelkiej irytacyjnej i oppugnacyjnej albo też interpretacyj subtelnych jednego przeciw drugiemu PismaPolit 174; PiotrDzien 334.

Synonimy: odmowa, odpor, sprzeciwianie, sprzeciwianie się.

FP